

University of Groningen

Pediatric traffic injuries

Sturms, Leontien Marianne

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2003

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Sturms, L. M. (2003). *Pediatric traffic injuries: consequences for the child and the parents*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

In 1998 ben ik als assistent in opleiding (AIO) gestart met het onderzoeksproject 'het kind als verkeersslachtoffer'. Hierbij waren zowel de disciplinegroep Revalidatie van de Rijksuniversiteit Groningen (RUG), de afdeling Heelkunde/Traumatologie van het Academisch Ziekenhuis Groningen als het Noordelijk Centrum voor Gezondheidsvraagstukken van de RUG betrokken. De samenwerking betekende voor mij kennis maken met verschillende invalshoeken en is erg prettig verlopen: er waren geen spookrijders en geen rijrichtingen gesloten. Onderzoek doen bleek geen eenrichtingsverkeer en daarom wil ik hier een aantal mensen in het bijzonder bedanken die mij daarbij gestimuleerd en gesteund hebben.

Allereerst mijn eerste promotor, professor Eisma. Ik wil u zeer danken voor uw vertrouwen en de wijze waarop u mij gaandeweg begeleid hebt. U was altijd bereikbaar en bereid naar mijn mening en ideeën te luisteren. Dankzij u waren er geen obstakels op de weg.

Mijn tweede promotor, professor ten Duis: uw enthousiasme over het onderzoek heb ik erg gewaardeerd. U was steeds bereid mee te denken over de opzet en richting van het onderzoek. Al moest ik soms wat wennen aan uw grappen, uw scherpe commentaar op mijn stukken heeft zeker tot verbetering geleid.

Heel belangrijk is voor mij ook professor Groothoff geweest. Beste Johan, jij hebt me leren zeggen dat ik eigenlijk de projectleider ben, ook al weten de anderen dat niet. Dank voor je betrokkenheid, realistische blik, methodologische tips, humor en motiverende woorden. Je bent voor mij een speciale mentor geworden die ik ook thuis durfde te bellen met vragen over het onderzoek of de toekomst.

Het meest intensieve contact heb ik gehad met mijn dagelijkse begeleidster, dr van der Sluis. Corry, van jou heb ik het schrijven van een artikel geleerd. Je steunde me op belangrijke momenten, bewaakte de voortgang van het project en hield daarbij de praktische uitvoerbaarheid goed in de gaten. Dank voor al je uren overleg en het veelvuldig corrigeren van de versies van mijn stukken met opbouwend commentaar.

De leden van de leescommissie, prof. dr. A.J.H. Prevo, prof dr. D. Post en prof. dr. O.F. Brouwer, wil ik bedanken voor de snelle beoordeling van het manuscript.

Cruciaal voor het onderzoek waren alle kinderen en ouders die mee hebben willen werken. Hen wil ik in het bijzonder bedanken voor het invullen van alle vragenlijsten en hun bereidheid om hun persoonlijke ervaringen te delen.

Voor het includeren van de patiënten was ik een jaar lang elke ochtend op het secretariaat van de Centrale Spoedopvang welkom om ‘het schriftje’ af te pakken en statussen in te zien. In mijn zoektocht naar statussen ben ik ook veelvuldig bij Jeanette, Roelie en Klari en de afdeling LIVA geweest. Dank voor al jullie uitleg, geduld en medewerking!

Na het verzamelen van de data gaat het om het verwerken en dan komt Roy Stewart om de hoek kijken. Roy, zonder jou was ik op dit gebied waarschijnlijk gestrand. Je was altijd vrolijk en bereid met me naar de gegevens te kijken, mij geduldig terug te nemen naar de basis van de statistiek en met de meest prachtige voorbeelden ingewikkelde analyses duidelijk te maken. Het was goed dat je mij vaak aanzette tot het kritisch formuleren van de hoofdvragen van het onderzoek. Heel veel succes met je eigen onderzoek.

Belangrijk zijn ook collega's met wie je even kunt overleggen, van wie je tips kunt krijgen en -zo nodig- je frustraties kwijt kunt. In het begin waren er voor mij Jannie Kootstra, Simone Schut, Tanneke Schoppen en Hans van der Leur. Na een jaar kreeg ik een kamergenoot, Claudia Kruizinga. Dat maakte het werk veel leuker. Vervolgens verschenen er meer AIO's en 'lotgenoten'. Allemaal goede maatjes van mij geworden: Rients Huitema, Sandra Brouwer, Bianca Nijhuis, Marije Elferink-Gemser, Anuschka Niemeijer en Wietske Kuijer: dank voor al jullie steun en de gezelligheid, ook na werktijd!

Fabiënne en Matthijs: mijn keuze voor jullie als paranimfen is niet toevallig. Jullie behoren tot mijn beste vrienden. Fabiënne: allebei vis, samen bergwandelen, tegelijk met dezelfde studie begonnen en afgestudeerd en nu in hetzelfde jaar promoveren. Thijs: samen onze jeugd en verder. Hoewel je maar twee jaar ouder bent dan ik was jouw wijsheid voor mij lange tijd onmetelijk...op school durfde je te zeggen 'je bent nooit uitgeleerd'... heb ik dat te letterlijk genomen? Dank voor je tekeningen voor de omslag!

Natuurlijk horen in dit dankwoord ook mijn ouders. Lieve Mam en Pap: 'what we did, what we found, what we learned'. Twee lieve en belangrijke coaches voor mij: jullie zijn geïnteresseerd, geduldig en leven en denken altijd mee.

Vanzelfsprekend nog Coen. Je was een belangrijke steun tijdens de laatste loodjes: je bracht op de juiste momenten rust en leuke afleiding. Lieve Coen: 'tijd om leuke dingen te doen!'.

